

עלון מס' 382 | פרשת דברים | אב תשפ"ה

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת
KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחו"ל קול שלהבת:

929.222.9900

דבר המערכת

**אודות ריח בין הזמנים שמדגדג באפ"ו
כבר בחצות יום תשעה באב...**

בספירת העומר אנחנו מתאבלים כי תלמידי רבי עקיבא מתו... ואז כשמגיע ל"ג בעומר לפתע יש שמחה!! מה קרה?? כי תלמידי ר"ע פסקו למות...

אה... אבל הרי הם פסקו למות רק בגלל שכבר אין מי שימות??

התשובה היא: שהיא גופא!!! דווקא כשאחרון התלמידים מת ור"ע בכל זאת נשאר והמשיך להעמיד תורה זו הסיבה לשמוח דווקא ביום כל הסיבות להיפסק ובסוף לא נפסק... **אם ככה מתעוררת השאלה: איפה ה"ג בעומר של ימי בין המיצרים??** הרי בימי בין המיצרים יש את אותו מסלול! אנחנו מתחילים להתאבל על שהובקעה העיר... והאבלות הולכת ומעצימה יותר ויותר עד שנכנסו אויבים להיכל ואז מגיע תשעה באב עצמו והציתו אש ונחרב הבית וכאן האבלות מגיעה לנקודת שיא וזהו!!!! כאן מגיע שלב של הופסק החורבן!!! זהו... הגרוע מכל כבר קרה... נו... אם ככה: איפה ה"ג בעומר של ימי בין המיצרים?? הרי כמו שבאבלות על תלמידי ר"ע הגיע שלב שפסקו למות ואז הגיע ל"ג בעומר... אז הייתי מצפה שגם לחורבן יהיה איזה ל"ג בעומר שבשואו גליו... שבשיא הגל פתאום מגיע שבח והודאה לה'???

אתה יודע מה התשובה???

כן... תתפלא לשמוע... גם לימי בין המיצרים מגיע ל"ג בעומר... ומה ה"ג בעומר של בין המיצרים?? לא פחות ולא יותר: **בין הזמנים!!!!** זה ה"ג בעומר של בין המיצרים... ושלא תחשוד בי: אני לא אומר את זה בציניות ואני גם לא מתכוין להתבדח- משנכנס אב... יש פה נקודה עמוקה ואמיתית!!! הרי כשאחרון תלמידי ר"ע פסק למות... מה קרה באותו רגע?? והיה העולם שמם בלא תורה!! אין תורה!! אין ישיבת ר"ע... אין תלמידי חכמים... נשאר רק יהודי אחד בודד בעולמו של ה' ששמו רבי עקיבא (אולי בלי רבי... כי אין אפילו מי שיקרא לו רבי) ואותו יהודי בודד פונה לה' ואומר: נשארתי חסר כל... אין לי ישיבה... אין תורה... אבל אני איתך רבש"ע!! אני ממשיך לצעוד איתך יתברך בכל מצב ואני ממשיך הלאה להקים עולה של תורה בכל מקום שאלך. ועל זה בא היום טוב של ל"ג בעומר!!! על אותו יהודי בודד שהאמין בכח היחיד שבו וממנו הכל צמח מחדש!!! מה שלא עשתה ישיבה של 24.000 תלמידים... הצליח יהודי בודד ברגע שהוא נפגש מול ה' בארבע עיניים והכריז: אני נאמן אליך ה' והולך אחרך מה שיהיה ומה שלא יהיה.

אם נתבונן... זה פחות או יותר מה שעובר על כל אחד ואחד מאיתנו בזעיר אנפין

ביום שאחרי תשעה באב... החומה הובקעה... בית המקדש כבר נחרב... המוסדות בחופשה... בין הזמנים התחיל... וגם פה בשכונה... כולם מתקפלים ויוצאים... אפילו הדמויות הישנות והמוכרות מהשכונה ומהרחוב... גם הם נפוצו לכל עבר... בין הזמנים אב זה פירוק משכן וסילוק מסעות מוחלט... ותכל"ס... התחושה הכללית היא שבירת מוסכמות מוחלטת... ובשורה התחתונה- והיה העולם שמם בלי תורה... אין כלום!!! בינינו... בשנים האחרונות זו התחושה של בין הזמנים אב... אתה מרגיש תלוש לגמרי... לא רק שאין ישיבה... אין גם בני אדם... כולם על גלגלים... אין עם מי לדבר... תחושה שכולם כעת בתנועה, כל המציאות נמצאת במין פיזור נפש כזו... ומי היחיד שנשאר פה???

אני!!!! אני וקוני!!!! אני לבד מול הרבש"ע!! ומה הולך להיות פה?? רק אני אחליט!!! הנה לך ה"ג בעומר של ימי בין המיצרים!!!!

ביום שאחרי תשעה באב... פסק החורבן! עקרונית כעת כל העיניים נשואות... למי??

מהיכן בית המקדש ירד??? מהתשובה החיובית מהצד של הכלה...

כמידי סמינר... כל פעם מחדש... באותה התלהבות וחיוניות ר' עזריאל זצ"ל היה מספר את המשל שאנחנו נסתפק בלכתוב אותו 'רק' פעם אחת בשנה... סיפור שמתבסס על מעשה שהיה... ולא רק היה אלא קורה לפעמים...

מעשה במשפחה ברוכת ילדים... שביום בהיר נודע שיענקי חלה במחלה קשה ל"ע... ובבת אחת כל החיים השתנו... אמא מרותקת למיטה של יענקי בבית החולים... שבועות ארוכים של אשפוזים ממושכים... המשפחה התפזרה... הקטנים אצל הדודה... היותר גדולות אצל השכנה... וחלק עם אבא שמשדל לתמרן בין הזירות עד כמה שאפשר... בקיצור: כבר כמה חודשים שהשגה הופרה והמשפחה מפורקת ומפוזרת לכל עבר...

יענקי פוקח עין באמצע הלילה והוא רואה את אמא יושבת ליד המיטה שלו ו... ובוכה... אמאלע... מה קרה? למה את בוכה??

מה זה למה... המשפחה התפרקה... אנחנו נמצאים פה בגלות עם המחלה שלך... וזה כואב... בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה... יענקי רואה שאמא בוכה... זה נגע ללבו וגם הוא התחיל לבכות יחד עם אמא... וזה נהיה כבר מנהג קבוע... כל לילה יענקי מתעורר... רואה את אמא בוכה... מבין שאין מה לעשות... אין לו הרבה מה להגיד... לא נותר לו אלא להשתתף איתה והוא בוכה איתי בכי חרישי...

אבל!! הנה הגיע היום... זה היום עשה ה'... ובשורות טובות בפנינו... לאחר תקופת טיפולים ארוכה הרופא הגיע ובישר שהכל נקי... ניתן לשוב הביתה...

אמא מרוגשת עד עמקי נשמתה... מתחילה לארוז את המזוודה... יענקי- בשעה טובה ומוצלחת אנחנו יכולים לחזור הביתה... אתה בריא ושלם!! הודו לה'!!

אבל לפתע הפתעה!!! יענקי מושך בכתפיו ומודיע: לא!! לא רוצה לחזור הביתה... טוב לי פה... התרגלתי לליצן הרפואי... התרגלתי לתשומת לב היתירה שאני מקבל פה... אני נהנה להתפנק ולהתבכין ולהתמסכן... נחמד לי עם זה!! לא מעוניין לחזור הביתה...

ויענקי גם יודע איך עושים את זה... הוא יודע ללחוץ על היבלות הנכונות... הוא מפתח תנאי חום... מפתח כל מיני תסמינים שמצליחים קצת להלחין את הרופאים... ושוב הוחלט על אשפוז והפעם די ברור לכולם שהילד הכריז ווטו!! הוא רוצה להישאר פה... שיהיה...

ויהי בחצי הלילה ושוב!!! יענקי פוקח חצי עין... ואת מי הוא רואה?? את אמא!!

תן נחוש אחד מה אמא עושה...?? בוכה!!!

אמא... למה את בוכה?? נו... אתה כבר יודע- יענקי... המשפחה מפורקת... אני בגלות... בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה...

ויענקי מצטרף לבכי... משתתף בצערה של אמא... ובוכה איתי בכי חרישי...

וכאן!!! לפתע אמא קמה בחמת זעם והתחילה לצעוק עליו: יענקי... מה אתה בוכה... יענקי נבהל מהצעקה... מה פירוש... שכחת?? כל לילה שבכית... בכיתי יחד איתך... אז גם הלילה הזה... אני רואה אותך בוכה וזה כואב לי... ואני משתתף איתך ובוכה...

כן!! צעקה אמא בקול חנוק מבכי... בדיוק לכן אני צועקת עליך...

מילא עד עכשיו היית חולה... כולנו היינו בגלות... איפה?? אצל המחלה שלך... אצל הצרה המשותפת לכולנו... אבל עכשיו שאתה כבר בריא ב"ה והכל טוב... ואני רוצה סו"ס לחזור הביתה... ולפתע אתה מעכב... אתה רוצה להישאר... אז אני שוב פעם בגלות!! אבל אנחנו כבר לא בגלות אצל המחלה... אלא אני בגלות--- אצלך!!!

אתה תוקע את המקלות בגלגלים!!! זה תקוע אצלך!! אז מה אתה בוכה... מישוהו ביקש ממך לבכות... קום!!! קום על שתי רגליך ונתפוס את הרגלים ונשוב הביתה...

עד כאן המשל... והנמשל ביאר ר' עזריאל זצ"ל: בדורות הקודמים היו הרבה יהודים שהיו אומרים תיקון חצות... בפרט שזה סעיף מפורש בשו"ע ס' א' סעיף ב'... היו אפילו ישיבות שמדי ליל ששי היו מקוננים על חורבן ביהמ"ק... ולמעשה... זה לא סוד שבדורנו המושג הזה די נזנח... כמעט ואתה לא רואה בן אדם מן הישוב שאומר תיקון חצות... (למעט בימי בין המיצרים) השאלה היא: לאיפה נעלמה ההלכה המפורשת הזו? בדיוק בדור שלנו שכמעט לכל הלכה ימצאו אנשים זריזים במצוות שיעוררו על זה... אז לאיפה נעלם תיקון חצות??

אמר ר' עזריאל: שכנראה זה הפשט!!! עד לפני לא הרבה שנים... עם ישראל עדיין היה בגלות!!! לגלות יש הגדרה מאוד ברורה: שלא מאפשרים לך לנהוג לפי האמונה!! זו הגדרה של גלות... ולאורך כל הדורות היהודי היה שרוי בין הגוים והגוי לא איפשר לקיים את רצון ה' וזה נקרא גלות... אבל היום זה לא סוד... שאין מקום אחד בעולם שאין 'בית חב"ד'... בשום מקום בעולם לא מפרעים לך להניח תפילין ולעשות ליל הסדר ברוב עם... יש לך את כל האפשרויות לקיים מצוות בהידור הכי גדול... יש לך אפשרות לעסוק בתורה וגם לקבל על זה מילגה... אין היום יהודי אחד שיכול להעיד על עצמו שרציתי לקיים אחד מתרי"ג מצוות ומישהו חסם אותי ולא איפשר לי... אין כזה דבר!! ממילא אנחנו כבר לא בגלות!!!

אלי!!

כן... אתה כעת ה-רבי עקיבא! אתה תקבל את ההחלטה האם לתפוס את העניינים לידיים ולהגיד... אבא שבשמים... אני איתך!!! אז נכון שאין בית המקדש... אין בית מדרש פעיל... אין פעילות שוטפת של הקהילה... אין טיש בליל שבת... אין כמעט מסגרת... אבל אז מה... אני איתך!!! לאיפה שאני אלך אני אזכור שאני יהודי... איפה שאני אזכור אני אתנהג כמו יהודי... איפה שאני אמרח אני אקבע עיתים לתורה כמו עבד ה'... באיזה חור שאמצא את עצמי בביה"ז הזה... אשתדל להיות שמור... אני בית המקדש הנייד שלך- ה'!!! כל היכא דאיתיה בי גזא דרחמנא איתיה!!!

ימים יגידו ובסוף בין הזמנים אנחנו נוכל לסכם למפרע האם 'באב התברר כל"ג בעומר של ימי בין המיצרים... או שחלילה... מתברר שזה היה הסוף העצוב ביותר?? כן... גם ל"ג בעומר... לפי כל התחזיות היה אמור להיות הסוף המר ביותר... יום שסימל יותר מכל הימים שהכל הכל נגמר!!! רק היה פה מישהו אחד הטיל ווטו והכריז: אין הדבר תלוי אלא בי!!! והוא הפך את היום הזה ליום חג!!! אותו ר"ע הוא אבי תורה שבעל פה... הוא זה שיודע להבין לבד גם כשהוא לא מקבל הוראות מלמעלה... זה נקרא תורה שבעל פה!!! בין הזמנים זה תורה שבעל פה!!!

אין סדרים... אין מסגרת... אין בית ואין מקדש... הכל פתוח ולכל כיוון!!! וקדימה... כל האופק פתוח לפניך... זה הכרטיס ביקור של רבי עקיבא!!! זו הרטיה היחידה שיכולה לחבש את הפצע של החורבן של ימי בין המיצרים!! ברגע שאתה לבד ואתה לוקח אחריות על עצמך ואומר לרבש"ע... אל תדאג אבא שבשמים... תן בי אימון!! אני אפתיע אותך!! אני אראה לך שאני מבין עניין... אני אוכיח לך יתברך שאני יודע להיות עבד ה' גם כשאני לא מקבל הוראות מלמעלה...

אבא שבשמים לא צריך יותר מאחד!!! אחד שיודע לפגוש אותו בארבע עיניים ולהבין עניין!!!

הסיבה שבבין הזמנים אין ישיבה... כי בבין הזמנים יש לך הזדמנות לעשות לבד מה ש-24.000 תלמידים לא יכולים לעשות... כי כשאתה בתוך המערכת ובתוך המסלול... יש פה בית מקדש מעט... יש פה ישיבה... ומה לעשות שיש ישיבה יכולה להיחבר... גם בית המקדש יכול להיחבר... והתקווה שלנו זה אתה!!!

ה' לא מוותר עליך!! תסתכל לי בעיניים!!! תהיה איתי פה בארבע עיניים!! אם יש לי אותך יש לי הכל... אם אין לי אותך... מה יש לי מבית המקדש... אם אני כאן הכל כאן...

הוורט הזה היה מאוד חביב על ר' עזריאל זצ"ל... הוא היה תמיד רגיל לומר שהשם יתברך עומד מאחורי העיתוי הזה שריח בין הזמנים מדגדג באפינו מיד לאחר חצות של תשעה באב... זה קשור!!! זה מיד להפשיל שרוולים ולהסתער על בנין בית המקדש הנייד... זה לא להמתין רגע אחד... ומיד לאחר שהתנערנו מהעפר על חורבן בית המקדש... כעת אני מגיש את עצמי לאבא שבשמים ומבטיח לו: זה בסדר!!! אני פה!!! לכה"פ אני נשארתי לך... ואני לא אתן לעצמי להיאבד לך... החרבת את הבנין הגדול רק בגלל שנאבדתי בו... ששכחתי את עצמי בו... אבל זה כבר לא יקרה!! תמיד אזכור שאני יקר לך... והשמירת עיניים שלי והבוקר טוב שלי מידי בוקר אליך זה יקר לך... לא משנה באיזה חור אמצא את עצמי ובאיזה סיטואציה זה יהיה... אני תמיד אזכור שאני הבן שלך... שלך לעולמים.

נכונות!! פה אף אחד לא יכול לעזור... שום סגולה עדיין לא צצה בשביל כלה שלא מתחשק לה... לזה אין שום פתרון...

הפתרון האחד ויחיד שאנחנו יכולים להציע... זה לגשת לכלה המהוללה ולהגיד לה: גברתי היקרה... הכל תלוי בך!! פה אף אחד לא יוכל לעשות את העבודה במקומך... הכל תקוע אצלך... כנראה שיותר מידי התרגלת לבכות שהעסק תקוע... התרגלת לחכות לטלפונים של שדכנים... אז גם עכשיו את משום מה מחכה למישהו שיזיז כאן את העניינים...

אז זהו!! שגמרנו!! כעת לא את מחכה!! אלא כולנו מחכים!! למי?? לך!! ש... מה?? מה אתם רוצים שאני אעשה?? כלום!! רק שתדעי... שתביעי נכונות... שתחייכי... שתסכימי להיכנס לזה... שתדעי את מה שאת בעצמך כ"כ רצית... והנה זה הגיע...

ישנם יהודים שמתמודדים עם צרות לא פשוטות... לא מסודרים בחיים... הם לא צריכים יותר מידי להתפלסף במה מתבטא הגלות... הם פוגשים את הגלות יום יום...

אבל יש את האנשים הקלאסיים!! אותנו- שפחות או יותר החיים בסדר חוץ... חוץ ממה שלא... והגאולה כבר כאן!!! ה' כבר נתן לנו הכל... ה' כבר אמר את דברו... ה' אפילו כבר קירב אותנו לארץ ישראל... אנחנו כבר מנשקים את הכותל המערבי... ואנחנו אוטומו בפנים... כפסע בינינו לבין הכניסה למקדש!! אבל לא!! ברגע האחרון הקב"ה בולם!! לא רוצה שניכנס!! ולמה??

ה' עדיין לא השתכנע שאנחנו רוצים להיכנס איתו לחדר יחוד... יש לנו היום יותר מידי הרבה הסחות דעת שאין שום כוונה לרבוש"ע להציל לנו... הרי להר הבית אי אפשר יהיה להיכנס עם המכשיר כי זה לא גרע ממקלו מנעלו ופונדתו... אז למה להציק... אם הכלה יושבת בחדר יחוד והעניינים שלה כל הזמן מרצדות ומשעמם לה וכל הזמן היא מחכה מתי זה יגמר... אז החתן מוותר לה... תצאי... אני לא מחפש לתפוס אותך בכח...

כלה שלא מפסיקה להתלונן... יש לה טענות על כל מהלך שבעלה עושה... היא נחושה לשנות לו את כל התכניות... והיא אפילו לא מביעה נכונות ללכת איתו כברת דרך!! החתן מוותר... אין בכוונתו להציק עד כדי כך... בל נשכח שבית המקדש לא התפוצץ!! ביהמ"ק נחרב!! והוא נחרב בגלל שלבני זוג כנראה לא היה מה לעשות אחד עם השני... לא מצאו עניין... עד כדי שהוחלט שלטובת שני הצדדים... יותר בריא לפרק את החבילה... אין לנו עניין לחזור לח' באב!! הקב"ה לא מחפש בכל מחיר להכניס אותנו בחדר יחוד... סו"ס אל תשכח שחדר יחוד הוא בגודל של תא מעצר במגרש הרוסים... וזה מיועד רק עבור מי שהעניינים שלו בורקות והוא מחכה לשניה הזו!! חדר מיועד לכלה בעיניים נוצצות שמחכה לשניה ש... די... קח אותי כבר לחדר יחוד!! אני רוצה את ה-ביחד!! אני רוצה להיות איתך... אני רוצה כבר להפגיש שרוולים ולהיכנס איתך לשגרת חיים הכי אפורה... אני רוצה לצעוד איתך כברת דרך ולהיות אחד איתך... וה' מחכה לאמירה הזו מצידנו!!

ואם עד עכשיו המשפטים האלו נאמרו בצורה של תביעה... אז תדע לך קורא יקר שמשוהו קרה... יש מנגינה חדשה בשנים האחרונות בכלל ישראל... נימה שנשמעת יותר ויותר... יש הרבה יהודים שמתגעגעים לאבא שבשמים עצמו!! לא לכספומט שלו!! אלא ל-ביחד איתו!! ישנם הרבה יהודים וזוגות שמתמודדים מול ה' בכל מיני משאלות לב שעדיין לא הוגשמו... הכספומט לא תמיד מוציא כסף... ולפעמים הוא רק מוציא פירוס מינוס... וכל זאת באתנו ולא שכחנו!! הם ממשיכים איתו בעיניים אוהבות ומדגישים לו: אנחנו אחד איתך!!

המנגינה המתוקה הזו נשמעת... והיא נורא נורא מרגשת את אבינו שבשמים... וכשככה הרעיה של הקב"ה מדברת בעיצומו של תשעה באב... על זה נאמר: מותר לעשות אירוסין אפילו בתשעה באב!! כי יש פה מזל טוב... הרבש"ע קיבל כלה חדשה... אפשר לפצוח בריקוד... סימן טוב ומזל טוב... יש כאלו שכל הזמן מדברים בערגה שפתאום תעבור שמועה מפה לאוזן שבית המקדש ירד מהשמים... (יש כאלו שמחכים לכזו הודעה בוואצפ) אבל צר לנו לאכזב או יותר נכון שמחים אנו לבשר שהבשורה הזו לא תגיע מירושלים כי לא משם ירד בית המקדש!! בית המקדש זה על משקל 'לכונות בית בישראל', ובית המקדש יבנה מעוד תשובה חיובית שהכלה של ה' תישא אליו עיניים אוהבות ותגיד לו: זה בסדר... אני איתך, אתה יכול לסמוך עלי... אני בכל מצב איתך... אני גם מוכנה להזיז את כל ההסחות דעת כדי להיות לגמרי איתך... העונג של ה-ביחד עם דודי ורעי חכו ממתקים וכולו מחמדים...

אנחנו פה בארץ ישראל וגם בחו"ל חיים בתוך שמנות... איכות חיים גשמית ורוחנית... מוסדות התורה פורחים ומשגשגים... ואין תחום תורני שאתה לא יכול לדבוק בו ולהתעלות ממנו... רק תרצה... רק תביע נכונות ויש לך מאות ארגונים שאפילו יסייעו לך... אם זה מבחני ושננתם ודרשו ואם זה קול הלשון ואם זה תורתו קבע... מה שתדע...

זה לא נקרא גלות!! וכבר אמר מי שאמר שמי שחושב שזה נקרא גלות הוא כנראה באמת לא חווה גלות!! זה כמו הסיפור על אותו יהודי כפרי שבילל הסדר כשהגיע 'שפוך חמתך' הוא פתח את הדלת, ומשום מה הוא החליט שהוא נחוש לראות את אליהו הנביא, מה לעשות שהוא לא ראה... טוב... אמרו לו לסגור את הדלת ובא נמשיך הלאה... הלל נרצה... אבל לא!! הוא לא הסכים... עד שאליהו לא נכנס אני לא סוגר... ותכל'ס נהיה קר... וגם נהיה מהומה... אנשים מבחוץ הגיעו לשכנע אותו והוא לא מסכים... ויכוחים... ובדיוק באותה שעה עברה שם פרה והיא שמעה שיש 'מצב', והיא גם הסתקנה לדעת מה קורה שם... והיא הלכה ונכנסה לתוך הבית... אוהו... הנה!! צווח האיש בשמחה... הנה אליהו הנביא...

כולם שמחו... הדלת סו"ס נסגרה... והתחילו לרקוד סביב הפרה אליהו הנביא, אליהו התשבי... לכבוד חמדת לבבי אליהו הנביא...

עבר שם יהודי אחד ושמע ששרים אליהו הנביא... הוא נכנס ורואה שכולם רוקדים סביב פרה... מה יש?? אומרים לו: הנה אליהו הנביא... אותו יהודי עשה פרצוף המום... זה?? זה?? זה לא אליהו הנביא... אמרו לו: מי אמר לך... מאיפה אתה יודע... מה... ראית פעם את אליהו הנביא?? ענה להם היהודי: האמת היא שלא ראיתי את אליהו הנביא!!! אבל מה שאני כן יודע ש... שזה ? ! ? זה לא אליהו הנביא!! זה פרה!!! ופרה זה לא אליהו...

על אותו משקל: אנחנו לא יודעים מה זה גלות... אבל הפרה הזו שבתוכה אנחנו חיים... שמנת עבית כסית... זה ודאי לא גלות!!! זה אולי פרה שמינה... אבל לא גלות...

עכ"פ נחזור לעניינינו... אם אכן אנחנו לא בגלות... אז מה אנחנו כן?? סו"ס זה לא סוד שהמשיח עדיין לא הגיע... וביהמ"ק עדיין חרב ויש שם שיקוף שומם... אז מה כן??

התשובה היא: עד היום השכינה ואנחנו היינו בגלות! גלות אצל הגוים... אצל אדום...

אבל עכשיו ? ! ? עכשיו השכינה גם בגלות!!! אבל היא בגלות אצלנו!!! היא תקועה אצלנו!!! אנחנו כבר לא בגלות... אנחנו יענקי שכבר ב"ה מרגיש טוב... לא חסר לו כלום... הוא כבר אסף את כל השברים מהחורבן הגדול באירופה... ה' כבר הרים את קרן ישראל... אתה יכול להסתובב כמו יהודי בכל מקום ובמקרה הגרוע מקנאים כן...

אז אנחנו כבר לא בגלות... אבל מי בגלות?? השכינה!! איפה?? אצלנו!!! השכינה רואה שיענקי מרגיש טוב... הכל טוב לו... נו... אז בא נחזור הבייתה... בא נמליך את ה'... נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו...

וכאן לפתע יענקי תקוע מקלות ומטיל וטו!! לא אבא... לא שכינה הקדושה!! אני לא מעוניין... התרגלתי להתבכין... התרגלתי לדשדש בבון... לא בא לי... טוב לי איפה שאני...

ופה אנחנו תקועים!!! ובדיוק לכן אין כבר כ"כ טעם להגיד תיקון חצות... על מה אתה בוכה... מישוהו ביקש ממך לבכות... אדרבה... תפסיק לבכות ותתחיל לזוז... תפסיק להתבכין ותתחיל לבחור בה'... הוא פשוט מחכה לך...

כלפי מה הדברים אמורים??

פעם היה לנו חסר!!! מיששנו את החסר!! רצינו להתקרב לה' ומנעו מאיתנו... הרווקה רצתה להתחתן... אבל לא היה חתן... לא היה כסף... לא היה את האפשרויות... ואותה רווקה ישבה בבית ובכתה... אבל תאר לעצמך שהתגייסו טובי העסקנים והמוחות וכולם דחפו עם כל הכח... וב"ה סו"ס הגיע השידוך... וסידרו את כל ההוצאות וסו"ס סגרנו את כל הפינות... והנה הגיע החתונה והכל מוכן לסעודה... החתן נכנס עם הכלה לחדר יחוד...

ומה הוא מגלה שם?? כלה עצובה!!! לא בא לה... חוסר עניין...

נו... צרה צרורה!! יש פה כלה שפתאום לא מתחשק לה... אנחנו מחפשים בשבילה ישועות... מה אתה מציע... אולי עמוקה... אולי רנה של תורה... קריעת ים סוף...?? לא!! איפה... מה יעזור עמוקה... עמוקה זה בשביל להביא את השידוך... והוא בא כבר... כאן אנחנו תקועים עם חיוך!!! עם רצון!! עם

"וצדיק באמונתו יחיה"

מאת הרב ישראל קליין שליט"א

תתן אחרית לעמך

אשר עלה במחשבה לבנות הבנין הזה רק בשביל בניו, אז חס ושלום גם אחר יושב בתוכו.

ועל דרך זה גם כן בהבורא יתברך, כי הנה עיקר אשר עלה במחשבה הקדומה לברוא כל העולמות הוא רק בשביל נשמות ישראל, וכשהבורא כביכול מסתכל במחשבה הקדומה אז לא יושפע השפע רק לישראל ולכל העולמות העושים רצונו, וכשחס ושלום הבורא יתברך אינו מסתכל כביכול במחשבה הקדומה, אז חס ושלום גם אלו אשר אינם עושים רצון הבורא גם כן יקבלו להם חיות. ובבחינה הזאת הוא עשיית נס לישראל עם קדושו.

ובבחינה הזאת יהיה אם ירצה השם בקרוב גאולתינו כביכול, כשהבורא יתברך יסתכל במחשבה הקדומה, ובמחשבה הזאת העיקר הם ישראל, על ידי זה יהיה גאולתינו בקרוב.

וזה הרמז 'הן גאלתי אתכם אחרית כראשית', 'הן גאלתי אתכם' כלומר עיקר הגאולה יהיה על בחינה הזאת, 'אחרית כראשית' כלומר כמו שדבר הזה שעיקר בריאת כל העולמות הוא רק בשביל נשמת ישראל, מגולה בראשית המחשבה במחשבה הקדומה, כשיתגלה זאת לעיני כל, כלומר ההארה הזאת שעיקר בריאת כל העולמות היה רק בשביל ישראל, כמו שמגולה בראשית המחשבה הקדומה, על ידי זה יהיה בקרוב גאולתינו בזמן קרוב, ועל בחינה הזאת שראשית המחשבה מתגלה ויעשה לנו הניסים.

עומק דבריו הקדושים כאשר יהודי מתבונן עוד למעלה בקודש, ויודע שישראל עלו במחשבה תחילה וכל תכלית הבריאה וכל ענינה היא בשביל ישראל, אזי מתברר אצלו בבירור שחייבים לצפות לישועה כי לא יתכן שמי שהוא עיקר תקות כל העולמות כולם נראה כמו שהוא נראה עכשיו ומחשבה זו עצמה מעוררת שגם למעלה המלך יתבונן בראשית המחשבה הקדומה של הבריאה ויבוא ויגאלנו שנית בקרוב.

ויש בזה עוד קנייטש נפלא ההכנה שלנו לקראת הגאולה מגיעה מתוך המצאוהו רעות רבות וצרות' א"א כבר להחזיק מעמד, הגאולה תהיה כאשר החושך יהיה בשיא תוקפו, לכאורה יש בדבר הזה נותן טעם לפגם, תשובה מתוך יסורים היא לא תשובה מעולה, והתשובה היותר טובה היא הבאה מתוך זכרון חסדי השם, בכל זאת ומצאוהו רעות וצרות ומתוך זה ישובו בתשובה, מדוע אין בזה החיסרון והפגם של בעל כרחו.

מדוע לא יהיה בזה החיסרון של טענת יפתח ש"אתם שנאתם אותי ותשלחוני מאתכם ועתה באתם אלי כאשר צר לכם", והתשובה לזה שהגאולה תהיה אחרית כראשית כי כל זה היה כלול בקבלה שקבלנו בהר סיני נעשה ונשמע וקבלנו עלינו את עול מלכותו גם בזה שיוכל לכפות עלינו את החזרה בתשובה אליו, אע"פ שהאחרית תבוא מתוך כפיה אינה אלא רצון גמור שנובע מעומק כל כך גדול של רצון שלא איכפת לנו אם מכריחים אותנו על זה.

משל למה הדבר דומה בחור שמבקש מחבירו תעיר אותי ואם אני לא אקום תשפוך עלי מים קרים, בשעה שהוא שופך עליו הוא מתעצבן ועושה פרצופים אבל הוא באמת רוצה את זה ואם הוא לא ישפוך עליו יהיה לו טענות למה לא עשית לי מה שבקשתי ממך לכן ומצאוהו צרות רבות ורעות זה תשובה מעולה כי את זה בחרנו ברצונינו במעמד הר סיני. זהו עומק המושג גאלתי אתכם אחרית כראשית יכולני לגאול אתכם באחרית כזו רק בגלל הראשית שהיתה לכם ובקשתם את האחרית הזו.

תתן אחרית לעמך. מבקש הפייטן בפיוט שאומרים אחריו סדר העבודה ביום הכיפורים, באמת שבקשה זו היא יסוד היסודות של העם היהודי, היסוד שכולנו חייבים לדעת והוא עיקר מעיקרי האמונה שיש לנו 'אחרית', היסוד הזה הוא לא רק פרקי נחמה לעם הסובל לאורך כל הגלות, אלא יסוד זה משנה את כל אורחות חיינו כבר היום ואפי' וצביון ההתנהלות לנו היא אחרת כבר עכשיו.

טענת אומות העולם כלפינו היא שהקב"ה ח"ו עזב אותנו ובחר בהם וכמו שנאמר (יואל ב, יז) בִּין הָאֱלֹהִים וְלִמְזַבֵּחַ יִבְכוּ הַכֹּהֲנִים מִשְׁרְתֵי הַשֵּׁם וְיֹאמְרוּ חוֹסֶה הַשֵּׁם עַל-עַמּוֹךְ וְאֵל-תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחִרְפָּה לְמַשְׁלִיבָם גּוֹיִם לְמָה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אִיהָ אֱלֹקֵיהֶם, יסוד הצפיה לישועה, משיח צדקינו נלמד לדעת הסמ"ק (מצוה א) ששואל, מנין לנו שיש חובה לצפות לישועה. ומתוך, כשם שיש לנו להאמין שהוציאנו ממצרים שנאמר "אנכי ה' אלוך אשר הוצאתיך מארץ מצרים", והוכיח שבדיו הנטויה יכול להוציאנו, כמו כן חייבים אנו להאמין במה שכתוב "ושב וקבצך מכל העמים" וגו'. האמונה בגאולה העתידה יונקת מגאולת מצרים, כמאמר הנביא: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

ועל זה אמרו כתב רש"י עה"פ "וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי" [פירש"י "גם" - לרבות ד' מלכויות, שאף הן כלים על ששעבדו את ישראל].

ר' יונה בפירושו לאבות [פ"א משנה טו] על המשנה: אמור מעט ועשה הרבה הוא מסביר משמעלה זו היא בגדר והלכת בדרכיו, וזה לשונו ורבותינו למדו מהקב"ה יתעלה, שלא הבטיח אלא בשתי אותיות - שנאמר "דן אנכי", וגאלם בכ"ז מילים שנאמר: "או הנסה אלוקים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי" וגו'. וע"ז אמר רבנו סעדיה גאון ז"ל, אם כשהבטיח לאבותינו בשתי אותיות, עשה להם כמה נסים ונפלאות, על הגאולה העתידה לבוא שנכתבו בה כמה דפין וכמה קונטרסין וכמה ספרים מהבטחות, וכמה ונחמות נביאים, על אחת כמה וכמה כי נפלאים יהיו מעשיו ממה שהבטיח ונפשנו יודעת מאד.

וכמאמר הנביא ישעיה: "ברגע קטן עזבתך וברחמים גדולים אקבצך". וכי הגלות זה רגע קטן, אלפי שנות גלות הכוללות אינקויזיציה, מסעי צלב ושואה, האם זה רגע קטן? אלא באופן יחסי מול הרחמים הגדולים שיהיו לעתיד לבוא, העזיבה היא רגע קטן.

הוא אמר כאשר יהודי מתבונן בתחילת הדרך של העם היהודי בניסי יציאת מצרים קריעת ים סוף ומתן תורה, הוא קצת מנסה לשחזר את מאמרי חז"ל של פנים בפנים דיבר השם עמכם של ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי, בליבו מתעוררת ציפיה אדירה וזעקה גדולה היתכן? הזאת נעמי? האם אומה שזו היתה תחילתה איפה היא נמצאת היום באיזה ריחוק? באיזה ניתוק? זה מוליד בתוכו ציפיה אדירה לישועה.

זהו עומק המושג הן גאלתי אכם אחרית כראשית, כאשר יהודי נותן על ליבו מה היתה הראשית שלו מאין באת? הוא מעורר שגם מלמעלה התעורר ההסתכלות הזו, הוא מפעיל את העולמות העליונים שגם שם תהיה כביכול הסתכלות מחודשת על כל המצב, וכמו שמבואר בקדושת לוי (שמות פרשת כי תשא)

משל למלך שבנה פלטרין גדולים בשביל בניו, ואל המלך בעצמו אין צורך לזה הבנין, רק בנה זאת בשביל בניו, והנה אחר שנבנה הפלטרין רוצה להכנס לשם אדם שהוא שונא לבניו של מלך, הנה כשהמלך מסתכל בשורש המחשבה על מה עלה במחשבה זאת לבנות הבנין הזה, כי המלך בעצמו אינו צריך לזה, רק העיקר אשר במחשבתו לבנות הבנין זה היה רק בשביל בניו, וכשהמלך מסתכל במחשבה הזאת בוודאי המלך לא יניח כלל לישב בתוכו שום שונא של בניו, ולא אדם אחר, רק יעשה כפי אשר עלה עיקר במחשבתו, ולא יניח לישב בתוכו רק בניו. וכשהמלך חס ושלום אינו מסתכל בשורש המחשבה הקדומה, אשר היא עיקר

סדרת שיעורים חדשה של הרב ישראל קליין שליט"א, להצית את השלהבת

קול הלשון. מספר ישיר: 073-2951352 להקיש 2 ואח"כ 1.